

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo. **V.** Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viii.

NOrunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, & spiritum habes, & corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, quæ constas quod homo es: constas enim ex anima & corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo & tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me: vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectu. Et qui manducat, Gloriam Patri. Et qui manducat.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, & tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de Spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apostolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet undè vivat. Accedat, credat, incorporètur; ut vivificètur. Non abhorreat à

compagne membrorum, non sit putre membrum quod resecari mereatur, non sit distortum, de quo erubescatur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat corpori, vivat Deo de Deo. Nunc laboret in terra, ut postea regnet in celo.

Te Deum laudamus. 13.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i.

Fuit ergo arca Domini in regione Philistinorum septem mensibus. Et vocaverunt Philistinorum sacerdotes & divinos dicentes: Quid faciemus de arca Domini? indicatè nobis quomodo remittamus eam in locum suum. Qui dixerunt: Si remittitis arcam Dei Israël, nolite dimittere eam vacuum, sed quod debetis, reddite ei pro peccato, & tunc curabimini: & sciatis quare non recedat manus ejus à vobis.

R. Immolabit hæc multitudo filiorum Israël ad vespèram Paschæ: * Et edent carnes, & azymos panes.

V. Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulèmur in azymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

Lectio ii.

Quare aggravatis corda vestra sicut aggravavit Agyptus, & Pharaon cor suum? nonne postquam percussus est, tunc dimisit eos, & abierunt? Nunc ergo arripite & facite plastrum novum unum, & duas vaccas fetas, quibus non est impositum jugum, jungite in plastro, & reclidite vitulos earum domi. Tolleisquè arcam Domini, & ponetis in plastro, & vasa aurea, quæ exolveritis ei pro delicto, ponetis in capsellam ad latus ejus: & dimittite eam ut vadat. Et aspicietis: & si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc ma-

malum grande: sin autem, minime: sciemus quia nequaquam manus ejus tetigit nos, sed casu accidit. Fecerunt ergo illi hoc modo.

R. Comeditis carnes, & saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. **V.** Non Moyses dedit vobis panem de celo, sed Pater meus dat vobis panem de celo verum. Iste est panis.

Lectio iij.

Bant autem in directum vacca per viam, quæ ducit Bethsames, & itinere uno gradiebantur, pergentes & mugientes: & non declinabant neque ad dexteram neque ad sinistram: sed & satrapæ Philistinum sequebantur usque ad terminos Bethsames. Porro Bethsamite metebant triticum in valle: & elevantes oculos suos, viderunt arcam, & gavisusunt cum vidissent. Et plastrum venit in agrum Josue Bethsamite, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & conciderunt ligna plastrum, vaccasquè imposuerunt super ea holocaustum Domino. Levitæ autem deposuerunt arcam Dei.

R. Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit & bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum. Et ambulavit. Gloria Patri. Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola Sancti Cypriani Episcopi & Martyris ad Cæcilium. Lib. 2. Epist. 3. sub initium.

Lectio iv.

In sacerdote Melchisedech sacrificii Domini sacramentum præfiguratum videmus, secundum quod Scriptura divina testatur, & dicit: Et Melchisedech rex Salem protulit panem & vinum. Fuit autem sacerdos Dei summi, & be-

nedixit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portaret, declarat in Psalmis Spiritus sanctus, ex persona Patris ad Filium dicens: Ante luciferum genui te: Tu es sacerdos in ætèrnum secundum ordinem Melchisedech. Qui ordo utique hic est de sacrificio illo veniens, & inde descendens, quod Melchisedech sacerdos Dei summi fuit, quod panem & vinum obtulit, quod Abraham benedixit.

R. Cenantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. **V.** Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnisus ejus, ut saturèmur? Accipite, & comedite.

Lectio v.

Nam quis magis sacerdos Dei summi, quam Dominus noster Jesus Christus? qui sacrificium Deo Patri obtulit: & obtulit hoc idem, quod Melchisedech obtulerat, id est, panem & vinum, suum scilicet corpus & sanguinem. Et circa Abraham benedictio illa præcedens, ad nostrum populum pertinebat. Nam si Abraham Deo credidit, & deputatum est ei ad justitiam: utriusque quisquis Deo credit, & fide vivit, justus invenitur, & iam primè in Abraham fideli benedictus & justificatus ostenditur, sicut beatus Apostolus Paulus probat, dicens: Credidit Abraham Deo, & deputatum est ei ad justitiam. Cognoscitis ergo, quia ex fide sunt, hi sunt filii Abraham. Providens autem Scriptura, quia ex fide justificat Gentes Deus, prænuñtiavit Abraham, quia benediceret in illo omnes Gentes.

R. Accipit Jesus calicem, postquam cenavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: *

* Hoc facite in meam commemorationem. *V.* Memoria memorero, & tabescent in me anima mea. Hoc facite.

Lectio vi.

UT ergo in Génesi per Melchisedech sacerdotem benedictio circa Abraham posset ritè celebrari, præcedit antè imago sacrificii, in panem & vino scilicet constituta. Quam rem perficiens & adimplens Dòminus, panem & calicem mixtum vino obtulit: & qui est plenitudo, veritatem præfiguratae imaginis adimplevit. Sed & per Salomònem Spiritus sanctus typum Domini sacrificii antè præmonstrat, immolatæ hóstiæ, & panis & vini, sed & altaris, & Apostolorum faciens mentionem: Sapientia, inquit, ædificavit sibi domum, & subdidit columnas septem: mactavit suas hóstias, miscuit in cratère vinum suum, & paravit mensam suam. Et misit servos suos convocans cum excelsa prædicatione ad cratèrem, dicens: Qui est insipiens, declinet ad me. Et egenitibus sensu dixit: Venite, edite de meis panibus, & bibite vinum quod miscui vobis.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: *V.* Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. *V.* Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est panis. Glória Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap. 6. f.*

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 26. in Joannem circa medium.

Non sicut manducaverunt patres vestri manna, & mortui sui. Quare manducaverunt, & mortui sunt? Quia quod videbant, credebant: quod non videbant, non intelligebant. Ideo patres vestri, quia similes estis illorum. Nam quantum pertinet, fratres mei, ad mortem istam visibilem & corporalem, numquid nos non morimur, qui manducamus panem de cælo descendentem? Sic sunt mortui & illi, quemadmodum & nos sumus morturi: quantum attinet, ut dixi, ad mortem hujus corporis visibilem atque carnalem.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, *V.* In me manet, & ego in eo. *V.* Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viij.

Quantum autem pertinet ad illam mortem, de qua terret Dòminus, qua mortui sunt patres istorum: manducavit manna & Moyse, manducavit manna & Aaron, manducavit manna & Phinees, manducaverunt ibi multi, qui Dòmino placuerunt, & mortui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritaliter intellexerunt, spiritaliter esurierunt, spiritaliter gustaverunt, ut spiritaliter satiarentur. Nam & nos hodie accipimus visibilem cibum: sed aliud est sacramentum, aliud virtus sacramenti.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: *V.* Et qui manducat me, vivet propter me. *V.* Cibavit illum Dòminus panem vitæ & intelligetis. Et qui manducat me. Glória Patri. Et qui manducat me.

Lec-

Lectio ix.

Quam multi de altari accipiunt, & moriuntur, & accipiendo moriuntur. Undè dicit Apostolus: Judicium sibi manducat, & bibit. Nonne buccella Dominica venenum fuit Jude? Et tamen accepit. Et cum accepit, in eum inimicus intravit: non quia malum accepit, sed quia bonum malè malus accepit. Videte ergo fratres, panem cælestem spiritaliter manducate, innocentiam ad altare apportate. Peccata, etsi sunt quotidiana, vel non sint mortifera antequam ad altare accedatis, attendite quod dicatis: Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Si dimittis, dimittetur tibi: securus accede, panis est, non venenum.

Te Deum laudamus. 12.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Cap. 6. d. 3 & 7.

Percussit autem de viris Bethsamitibus, eò quòd vidissent arcam Dòmini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta millia plebis. Luxitque populus, eò quòd Dòminus percussisset plebem plagà magnà. Et dixerunt viri Bethsamitæ: Quis poterit stare in conspectu Dòmini Dei sancti hujus? & ad quem ascendet à nobis? Miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthim arcam Dòmini, descendite, & reducite eam ad vos. Venērunt ergo viri Cariathiarim, & reduxerunt arcam Dòmini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gábbaa: Eleazarum autem filium ejus sanctificaverunt, ut custodiret arcam Dòmini.

R. Immolabit hœdum multitudo filiorum Israël ad vespèram Paschæ: *V.* Et edent carnes, & azymos pa-

nes. *V.* Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulèmur in azymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

Lectio ij.

ET factum est, ex qua die mansit arca Dòmini in Cariathiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) & requievit omnis domus Israël post Dòminum. Ait autem Samuël ad universam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertimini ad Dòminum, auferite deos alienos de medio vestri, Båalim & Astaroth: & preparate corda vestra Dòmino, & servite ei soli, & eruet vos de manu Philisthim. Abstulerunt ergo filii Israël Båalim & Astaroth, & servierunt Dòmino soli.

R. Comeditis carnes, & saturabimini panibus: *V.* Iste est panis, quem dedit vobis Dòminus ad vescendum.

V. Non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus datus vobis panem de cælo verum. Iste est.

Lectio iij.

Dixit autem Samuël: Congregate universum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dòminum. Et convenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Dòmini, & jejunaverunt in die illa, atque dixerunt ibi: Beccavimus Dòmino. Judicavitque Samuël filios Israël in Masphath. Et audiverunt Philisthim quod congregati essent filii Israël in Masphath, & ascenderunt sátrapæ Philistinorum ad Israël. Quod cum audivissent filii Israël, timuerunt à facie Philistinorum. Dixeruntque ad Samuëlem: Ne cesses pro nobis clamare ad Dòminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philistinorum.

R. Respexit Elias ad caput suum benedicens panem: qui surgens comedit & bibit: *V.* Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad mortem

tem Dei. **V.** Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Ambrósii Episcopi de Sacramentis.

Lectio iv.

Auctor Sacramentorum quis est, nisi Dominus Jesus? De cælo ista Sacramenta veniunt. Consilium enim omne de cælo est. Verè autem magnum est & divinum miraculum, quòd pòpulo pluit Deus manna de cælo: & non laborabat pòpulus, & manducabat. Tu fortè tibi dicis: Meus panis est usitatus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentorum: ubi accesserit consecratio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruimus. Quomodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratione. Consecratio igitur quibus verbis est, & cuius sermonibus? Domini Jesu. Nam reliqua omnia que dicuntur, laudem Deo deferunt, oratio pramittitur pro pòpulo, pro regibus, pro cæteris: ubi venit ut conficiatur venerabile Sacramentum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed utitur sermonibus Christi.

R. Conantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: **A**ccipite, & comedite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnis ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc conficit Sacramentum. Quis sermo Christi? Nempe is quo facta sunt omnia: Jussit Dominus, & factum est cælum: jussit Dominus, & facta est terra: jussit Dominus, & facta sunt maria: jussit Dominus, & omnis creatura generata est. Vides ergo quam operatarius sit sermo Christi.

Si ergo tanta vis est in sermone Domini Jesu, ut inciperent esse que non erant: quanto magis operatarius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? Cælum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt. Ergo tibi ut respondeam, non erat corpus Christi ante consecrationem: sed post consecrationem dico tibi quòd jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est: ipse mandavit, & creatum est.

R. Accipit Jesus calicem, postquam cenavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: **H**oc facite in meam commemorationem. **V.** Memoriam memor ero, & tabesceat in me anima mea. Hoc facite.

Lectio vi.

Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem & venerabile, quòd manna Judæis pluit e cælo. Sed intellige quid est amplius, manna de cælo, an corpus Christi? Corpus Christi utique, qui auctor est cæli. Deinde, manna qui manducavit, mortuus est: qui manducaverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatorum, & non morietur in æternum. Ergo non otiose, cum accipis, tu dicis, Amen, jam in spiritu cõnitens quòd accipias Corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod continetur lingua, teneat affectus.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: **H**ic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est panis. Gloria Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Lib. 8. de Trinit. ante mediam.

Non est humano aut secundo li sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legamus: & quæ legerimus, intelligamus; & tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stultè atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritate carnis & sanguinis non relictus est ambigendi locus.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, **I**n me manet & ego in eo. **V.** Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viij.

Nunc enim & ipsius Domini professione, & fide nostræ verè caro est, & verè sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc quòd nos sumus, in Deo est. Quòd autem in eo per sacramentum communicata carnis & sanguinis simus, ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me videbitis:

quoniam ego vivo, & vos vivetis: quoniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: **E**t qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui manducat. Gloria Patri. Et qui manducat.

Lectio ix.

Quòd autem in nobis naturalis hæc trinitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam supermisit. Perfectæ autem hujus unitatis sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo per Patrem: & qui manducat meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus. 12.

Ad Vesperas, omnia ut in j. Vesperis Festi. Et si hæc die fuerit Festum Duplex, in Vesperis fit tantum Commemoratio de eo, nisi fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

Lectioes primi Nocturni leguntur de Epistola ad Corinthios. **Convenientibus vobis, ut supra in die Festi. 135.**

In secundo Nocturno.

Sermo beati Cyrilli Episcopi

Jerosolymitani.

Catechesi Mystagog. 4.

Lectio iv.

Psa beati Pauli doctrina abundè sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mysteriis fidem faciat, quibus digni redditi concor-

porei, ut ita dicam, & consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modo clamabat, quod in nocte qua tradebatur Dominus noster Jesus Christus, accipiens panem, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, dicens: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum. Et accipiens calicem, & gratias agens, dixit: Accipite, & bibite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiaverit ac dixerit: Hoc est corpus meum, & quis audēbit deinceps ambigere? Et cum idem ipse tam asseveranter dixerit: Hic est sanguis meus: quis unquam dubitaverit, ut dicat non esse ejus sanguinem?

R. Cōnantibus illis accēpit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: **Accipite,** & comedite: hoc est corpus meum. **V.** Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturerur? Accipite, & comedite.

Lectio 7.

Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quandam cum sanguine propinquitatem: & eum parum dignum existimabimus, cui credamus quod vinum in sanguinem transmutarit? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum: & non multo magis sic eum corpus & sanguinem suum fruenda nobis donasse persuasum firmiter habebimus, ut eam cum omni certitudine tamquam corpus ipsius & sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, & in specie vini dat nobis sanguinem: ut, cum sumperis, gustes corpus & sanguinem Christi, factus ejusdem corporis & sanguinis particeps. Sic enim efficitur Christiferi, hoc est, Christiani in corporibus nostris ferētes,

cum corpus ejus & sanguinem in membra nostra recipimus: sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

R. Accēpit Jesus calicem, postquam cenāvit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: **Hoc facite** in meam commemorationem. **V.** Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio 8.

Olim cum Judæis Christus discerens: Nisi manducaveritis, inquit, carnem meam, & biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter accepissent, offēsi abiērunt retrō: putabant enim quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant & in veteri testamento panes propositionis: verum illi cum fuerint veteris testamenti, finem jam acceperunt. In novo verò testamento, panis est cælestis, & calix salutaris, qui & animam & corpus sanctificant. Quamobrem non sic hæc attendas velim, tanquam sint nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum: corpus enim sunt & sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renūntiat, fides tamen te confirmet. Ne iudices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corporis & sanguinis Christi particeps fieres.

R. Ego sum panis vite: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: **Hic est panis de cælo descendens**, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est panis. Gloria Patri. Hic est panis.

In

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio 7.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

Qui manducat, inquit, carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem & sanguinem Domini recipit, cum ipso ita coniungitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniat. Simile quodam modo apud Mathematicum compertis. Simile est, inquit, regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat: sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, & suâ gratiâ replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. **V.** Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio 8.

Nos vero, si vitam æternam consequi volumus, si largiorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamusque ne loco laquei damnosam religionem diaboli nobis præstent. Rectè, inquit, dicit: scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium

Part. Estiva.

sibi comedere atque bibere illum, qui de pane comedit, & de calice bibit indignè. Ego igitur vobis me ipsum, & indignum inventio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo reipsum offeres? Nam si peccando indignus es, & peccare non desinis (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) inters omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: **Et** qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus. Et qui manducat, Gloria Patri. Et qui manducat.

Lectio 9.

Quare pius queso cogitationes suscipias, studiosè sanctique vivas, & benedictionem particeps: quæ, mihi crede, non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, savientem membrorum nostrorum legem: pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, agrôtos curat, collisos redintegrat: & sicut pastor bonus, qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

Te Deum laudamus. 12.

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis.

Gratio.

Sancti nominis tui, Domine, timorem pariter & amorem fac nos habere perpetuum: quia nunquam tuâ gubernatione destituis, quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per Dominum.

De libro primo Regum.

Lectio 1.

Congregati ergo universi majores natu Israël, venerunt ad Samuelem in Ramatha. Dixeruntque ei: Ecce tu senuisti, & filii tui

L

non

non ambulat in viis tuis: constitue nobis regem, ut iudicet nos sicut & universæ habent nationes. Displecuit sermo in oculis Samuëlis, eò quòd dixissent: Da nobis regem, ut iudicet nos. Et oravit Samuël ad Dòminum.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Dòmini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia.

Lectio ij.

Dixit autem Dòminus ad Samuëlem: Audi vocem pòpuli in omnibus quæ loquuntur tibi. Non enim te abiecerunt, sed me, ne regem super eos. Juxta omnia òpera sua, quæ fecerunt à die qua eduxit eos de Ægypto usque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & servierunt diis aliènis, sic faciunt etiam tibi. Nunc ergo vocem eòrum audi: vertimam contestare eos, & prædic eis ius regis, qui regnaturus est super eos.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dòminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

Dixit itaque Samuël omnia verba Dòmini ad pòpulum, qui petierat à se regem, & ait: Hoc erit ius regis, qui imperaturus est vobis: Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis, facietque sibi equites & præcursòres quadrigarum suarum, & constituet sibi tribunos, & centuriones, & aratores agrorum suorum, & messòres segetum, & fabros armorum & currum suorum. Filias quoque vestras faciet sibi unguentã-

rias, & focãrias, & panificas. Agros quoque vestros, & vineas, & oliueta optima tollet, & dabit servis suis.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dòminus, & pòsi te pascere gregem pòpuli mei: * Et fui tecum in omnibus ubique ambulasti, firmans regnum tuum in ætèrnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnòrum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glòria Patri. Et fui tecum.

SABBATO.**De libro primo Regum.****Lectio j.**

ET erat vir de Bènjamin nomine Cis, filius Abiël, filii Seror, filii Bèchorat, filii Aphia, filii viri Jèmini, fortis robore. Et erat ei filius vocabulo Saül, electus & bonus: & non erat vir de filiis Israël mèllor illo. Ab humero & sursùm eminebat super omnem pòpulum. Perièrant autem asinæ Cis patris Saül: & dixit Cis ad Saül filium suum: Tolle tecum unum de pueris, & consurgens vade, & quære asinas. Qui cum transisset per montem Ephraim, & per terram Salisa, & non invenissent, transierunt etiam per terram Salim, & non erant: sed & per terram Jèmini, & minime repererunt.

R. Peccavi super numerum arinæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudinè iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Cum autem venisset in terram Suph, dixit Saül ad puerum, qui erat cum eo: Veni & revertamur,

ne

ne forè dimiserit pater meus asinas, & sollicitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitate hac, vir nobilis: omne quod loquitur, sine ambiguitate venit. Nunc ergo eamus illuc, si forè indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. Dixitque Saül ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitaretis nostris: & sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quidquam aliud. Rursùm puer respondit Saüli, & ait: Ecce inventa est in manu mea quarta pars statèris argenti, ut demus homini Dei, ut indicet nobis viam nostram.

R. Exaudisti Dòmine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sacrifica domum istam in sempitèrnum, Deus Israël.

V. Dòmine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

ET ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in mèdio urbis, apparuit Samuël egrèdiens. obviam eis, ut ascenderet in excelsum. Dòminus autem revelaverat auriculam Samuëlis ante unam diem quàm veniret Saül, dicens: Hæc ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Bènjamin, & unges eum duces super pòpulum meum Israël: & salvabit pòpulum meum de manu Philisthinòrum: quia respèxi pòpulum meum, venit enim clamor eòrum ad me. Cumque aspexisset Samuël Saulem, Dòminus dixit ei: Ecce vir, quem dixeram tibi, iste dominabitur pòpulo meo.

R. Audi Dòmine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intèntæ * Super votum istam die ac nocte. **V.** Réspi-

ce Dòmine de sanctuário tuo, & de excelsu colorum habitaculo. Super, Glòria Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognoverunt omnes à Dan usque Bersabée, quòd fidelis Samuël Propheta esset Dòmini.

Oratio. Protector in te sperantium. Quæ habetur infra post Lectiones ultima Hebdomadae Novembrii, cum aliis Orationibus usque ad Adventum. 354.

DOMINICA III.**Post Pentecosten.****Ad Matutinum, Invitorium.**

Adorèmus Dòminum, * Qui fecit nos. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Nocte surgentes. Antiphona. Servite Dòmino, cum reliquis Antiphonis, Psalmis, & Versiculis, ut in Psalterio. 2.

In primo Nocturno.**De libro primo Regum.****Lectio j.**

Accèssit autem Saül ad Samuëlem in mèdio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidèntis. Et respondit Samuël Saüli dicens: Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedatis mecum hodiè, & dimittam te manè: & omnia, quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. Et de asinis, quas nudius tertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt optima quæque Israël? nonne tibi, & omni domui patris tui? Respondens autem Saül, ait: Numquid non filius Jèmini ego sum de minima tribu Israël, & cognatio mea novissima inter omnes familias de tribu Bènjamin? quare ergo locutus es mihi sermònem istum?

R. Præparate corda vestra Dòmino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicòrum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in

totò corde vestro, & auferre deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Asumens itaque Samuël Saül, & puerum ejus, introduxit eos in triclinium, & dedit eis locum in capite eorum, qui fuerant invitati. Erant enim quasi triginta viri. Dixitque Samuël coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcepi ut reponeres seorsum apud te. Levavit autem cocus arinum, & posuit ante Saül. Dixitque Samuël: Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria servatum est tibi, quando populum vocavi. Et comedit Saül cum Samuele in die illa. Et descendit de excelsò in oppidum, & locutus est cum Saule in solario: stravitque Saül in solario, & dormivit.

R. Deus omnium exaudivit: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: & Et unxit me unctiõne misericordiæ suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit.

Lectio iij.

Cumque manè surrexissent, & jam elucesceret, vocavit Samuël Saulem in Solario, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saül: egressique sunt ambo, ipse videlicet, & Samuël. Cumque descenderent in extremâ parte civitatis, Samuël dixit ad Saül: De puero ut antecédât nos, & transeat: tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi verbum Domini. Tulit autem Samuël lenticulam olei, & effudit super caput ejus, & deosculatus est eum, & ait: Ecce, unxit te Dominus super hereditatem suam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum ejus, qui in circuitu ejus sunt.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit

me, & Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripiet de medio catulorum leonum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

De Expositione Sancti Gregorii Papæ in libros Regum.

Lib. 4. cap. 5. in 1. Regum, cap. 10.

Lectio iv.

Tulit autem Samuël lenticulam olei, & effudit super caput ejus. Hoc profecto hac unctiõne exprimitur, quod in sancta Ecclesia nunc etiam materialiter exhibetur: quia qui in cúlmine ponitur, sacramenta suscipit unctiõnis. Quia verò ipsa unctio sacramentum est: is qui promovetur, bene foris ungitur, si intus virtute sacramenti roboretur. Ipsa ergo olei virtutes prius videamus attentius. Oleum quippe liquoribus aliis superferitur: oleum ignem fovet: oleum vulnera curare consuevit. Per illud ergo misericordiæ bonum significat, quia scriptum de Domino est: Miserationes ejus super omnia ópera ejus. Quia ignem fovet, predicationis gratiam designat, quæ dectorum mentes illuminat.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philistæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Quia verò vulnera per oleum curantur, hoc profecto insinuat, quod detergenda sunt vulnera peccatorum. Ungatur ergo caput regis, quia spiritali gratia mens est replenda doctoris. Habet autem in unctiõne sua oleum, habet miseri-

riórdiam abundantem, quæ sibi virtutibus aliis præferatur. Habet oleum, ut dum ardorem sancti Spiritus in se nutrit, lucere vehementer aliis per verbum possit. Habet nihilominus oleum medicinæ: ut sapienter dispõnat, qualiter peccatorum foetores tergat, & ægras mentes salutem restituat.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

Sed lenticula Saül ungitur, non pro præsignanda doctrina, sed ad exprimenda futura. Lenticula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quòd lenticula olei Saül ungitur, nisi quia in fine reprobatur? Nam quia obedire Deo postea noluit, à Samuele audivit: Quia projecisti sermonem Domini, projecit te Dominus, ne sis rex. Velut enim lenticula olei parum habuit, qui spirituales gratias projiciendus accepit. Quod in rectoribus quoque sanctæ Ecclesiæ convenienter accipitur. Plerumque enim culmen prælationis accipiunt, qui in charitate Dei & proximi perfecti non sunt.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. **V.** Ecceque tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

Lectioes tertii Nocturni de Homilia Dominicæ tertiæ post Pentecosten, habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque

ad Adventum. Similiter Antiphonæ ad Benedictus, & Magnificat, & Oraciones. 354.

R. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinè iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam. Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. vij. Duo Sèraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra gloriâ ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc R. dicitur post vij. Lectionem in Dominicis tantum usque ad Adventum. Feria autem quarta & Sabbato usque ad Dominicam i. Augusti, quando Responsorium sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicæ, ejus loco dicitur secundum Responsorium Feriæ secundæ sequentis, & tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Cap. 10. c.

Et convocavit Samuël populum ad Dóminum in Maspha: & ait ad filios Israël: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ego eduxi Israël de Ægypto, & erui vos de manu Ægyptiorum, & de manu omnium regum qui affligebant vos. Vos autem hodiè projecistis Deum vestrum, qui solus salvavit vos de universis malis & tribulationibus vestris, & dixistis: Nequãquam sed regem constituere super nos. Nunc erigo state coram Domino pro tribus vestras, & per familias.

R. Recordare Domine testamenti tui, & die Angelo percussit: Cesset jam manus tua, * Ut non desoleatur terra, & ne perdas omnem animam vivam. **V.** Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut.

Lectio ij.

ET applicuit Samuel omnes tribus Israel, & cecidit sors tribus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin & cognationes ejus; & cecidit cognatio Metri, & pervenit usque ad Saül filium Cis. Quasi erunt ergo eum, & non est inventus. Et consuluerunt post hæc Dominum, utrumnam venturus esset illuc. Responditque Dominus: Ecce absconditus est domi. Curruerunt itaque & tulerunt eum indè: stetitque in medio populi, & altior fuit universo populo ab humero & sursum. Et ait Samuel ad omnem populum:

Certe videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit similis illi in omni populo. Et clamavit omnem populum, & ait: Vivat rex.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. **V.** Domine, qui custodis pacum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Locutus est autem Samuel ad populum legem regni, & scripsit in libro, & reposuit coram Domino: & dimisit Samuel omnem populum, singulos in domum suam. Sed & Saül abiit in domum suam in Gabaam: & abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda. Fili vero Belial dixerunt: Num salvare nos poterit iste? Et despexerunt eum, & non attulerunt ei munera: ille vero dissimulabat se audire.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intente: * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de Sanctuario tuo, & de excelso cœlorum habitaculo. Super domum, Gloria Patri. Super domum.

Responsoria hujus secundæ Feriæ dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dominicam primam Augusti.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Dixit autem Samuel ad universum Israel: Ecce audivi vocem vestram juxta omnia, que locuti estis ad me, & constitui super vos regem. Et nunc rex graditur ante vos: ego autem senium, & incanui: porro filii mei vobiscum sunt: itaque conversatus coram vobis ab adolescentia mea usque ad hanc diem. ecce præsto sum. Loquimini de me coram Domino, & coram christo ejus, utrum bovem cuiusquam tulerim, aut asinum: si quempiam calumniatus sum, si oppressi alicui, si de manu cuiusquam munus accepi: & contemniam illud hodie, restituamque vobis. Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicujus quippiam. Dixitque ad eos: Testis est Dominus adversum vos, & testis Christus ejus in die hac, quia non invenistis in manu mea quippiam. Et dixerunt: Testis. **R.** Domine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum: * Tu exaudies de cœlo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. **V.** Si peccaverit in te populus tuus, & conversus fuerit penitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lec-

Lectio ij.

ET ait Samuel ad populum: Dominus qui fecit Moysen & Aaron, & eduxit patres nostros de Terra Ægypti. Nunc ergo state, ut iudicio contendam adversum vos coram Domino de omnibus misericordiis Domini, quas fecit vobiscum, & cum patribus vestris: quomodo Jacob ingressus est in Ægyptum, & clamaverunt patres vestri ad Dominum: & misit Dominus Moysen & Aaron, & eduxit patres vestros de Ægypto: & collocavit eos in loco hoc. Qui oblitus sunt Domini Dei sui, & tradidit eos in manu Sisaræ magistri militiæ Hador, & in manu Philistinorum, & in manu regis Moab, & pugnaverunt adversum eos.

R. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cœlum, * Elisæus clamabat, dicens: Pater mi, currus Israël, & auriga ejus. **V.** Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei diviservunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in cœlum. Elisæus clamabat.

Lectio iij.

Postea autem clamaverunt ad Dominum, & dixerunt: Peccavimus, quia dereliquimus Dominum, & servivimus Baalim & Astaroth: nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum, & serviemus tibi. Et misit Dominus Jerobaal, & Baclan, & Jephthæ, & Samuel, & eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum, & habitastis confidenter. Videntes autem quod Naas rex filiurum Ammon venisset adversum vos, dixistis mihi: Nequaquam, sed rex imperabit nobis: cum Dominus Deus vester regnaret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegistis & petistis: ecce dedit vobis Dominus regem. Si timue-

ritis Dominum, & servieritis ei, & audieritis vocem ejus, & non exasperaveritis os Domini, eritis & vos, & rex qui imperat vobis, sequentes Dominum Deum vestrum.

R. Ego te tuli de domo patris tui dicit Dominus, & posui te pacere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubique ambulasti, firmas regnum tuum in æternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

Responsoria hujus tertie Feriæ dicuntur in omnibus tertiis Feriis usque ad Dominicam i. Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i.

Filius unius anni erat Saül cum regnare cepisset, duobus autem annis regnavit super Israël. Et elegit sibi Saül tria millia de Israël: & erant cum Saül duo millia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Jonathan in Gabaam Benjamin. Porro ceterum populum remisit unumquemque in tabernacula sua. Et percussit Jonathan stationem Philistinorum, que erat in Gabaam. Quod cum audisset Philisthim, Saül cecinit buccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et universus Israël audivit hujuscemodi famam: Percussit Saül stationem Philistinorum: & erexit se Israël adversus Philisthim. Clamavit ergo populus post Saül in Galgala.

R. Peccavi super numerum aræne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam. * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum

L 4

con-

contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET Philisthim congregati sunt ad præliandum contra Israël, triginta millia currum, & sex millia equitum, & reliquum vulgus, sicut arena quæ est in litore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethaven. Quod cum vidissent viri Israël se in arcto positos (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditiis, in petris quoque, & in antris, & in cisternis. Hebræi autem transierunt Jordānem in terram Gad & Galaad. Cumque adhuc esset Saül in Gálgala, universus populus perterritus est, qui sequebatur eum. Et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuëlis, & non venit Samuël in Gálgala, dilapsusque est populus ab eo.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: **Benedic**, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. **Benedic.**

Lectio iij.

Ait ergo Saül: Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. Cumque complisset offerens holocaustum, ecce Samuël veniebat: & egressus est Saül obviam ei ut salutaret eum. Locutusque est ad eum Samuël: Quid fecisti? Respondit Saül: Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras iuxta placitos dies, porro Philisthim congregati fuerant in Machmas, dixi: Nunc descendent Philisthim ad me in Gálgala, & faciem Domini non placavi. Necessitate compulsus, obtuli holocaustum. Dixitque Samuël ad Saül: Stulte egisti, nec custodisti mandata

Domini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc præparasset Dominus regnum tuum super Israël in sempiternum, sed nequaquam regnum tuum ultra consurgit. Quasivit Dominus sibi virum iuxta cor suum: & præcepit ei Dominus ut esset dux super populum suum, eo quod non servaveris quæ præcepit Dominus.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intente. **V.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo. Super. **GLORIA PATRI. Super.**

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Cap. 14. b

Dixit autem Jonathas ad adulescentem armigerum suum: Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horum, si forte faciat Dominus pro nobis: quia non est Dominus difficile salvare, vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei armiger suus: Fac omnia quæ placent animo tuo: perge quod cupis, & ero tecum ubicumque volueris. Et ait Jonathas: Ecce nos transivimus ad viros istos. Cumque apparuerimus eis, si taliter locuti fuerint ad nos: Manete donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos Dominus in manibus nostris: hoc erit nobis signum. Apparuit igitur uterque stationi Philistinorum: dixeruntque Philisthim: En Hebræi egrediuntur de cavernis, in quibus absconditi fuerant.

R. Preparate corda vestra Domino, & servite illi soli: **V.** Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto

cor-

corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

ET locuti sunt viri de statione ad Jonatham, & ad armigerum ejus, dixeruntque: Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Jonathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: tradidit enim Dominus eos in manus Israel. Ascendit autem Jonathas manibus & pedibus reptans, & armiger ejus post eum. Itaque alii cadebant ante Jonatham, alios armiger ejus interficiebat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percussit Jonathas & armiger ejus, quasi viginti virorum in media parte jugeri, quam par boum in die arare consuevit. Et factum est miraculum in castris, per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prædandum, obstupuit, & conturbata est terra: & accidit quasi miraculum a Deo.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de orbitibus patris mei: **V.** Et unxit me unctione misericordiae suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiarum liberabit me. Et unxit.

Lectio iij.

ET respexerunt speculatores Saül, qui erant in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucque diffugiens. Et ait Saül populo, qui erat cum eo: Require, & videte quis abierit ex nobis. Cumque requisissent, repertum est non adesse Jonatham, & armigerum ejus. Et ait Saül ad Achiam: Applica arcum Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israël.) Cumque loqueretur Saül ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philistinorum: crescebatque paulatim, & clarius resonabat. Et ait Saül ad sacerdotem: Contrahe

manum tuam. Conclamavit ergo Saül, & omnis populus, qui erat cum eo, & veniunt usque ad locum certaminis: & ecce versus fuerat gladius uniuersusque ad proximum suum, & cades magna nimis.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiarum liberavit me, **V.** Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, animam meam eripuit de medio castralium leonum. Ipse me. **GLORIA PATRI. Ipse me.**

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Cap. 15.

ET dixit Samuël ad Saül: Me misit Dominus, ut ungerem te in regem super populum ejus Israël: nunc ergo audi vocem Domini: Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalee Israeli: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. Nunc ergo vade, & percute Amalec, & demolire universa ejus: non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius alicuique: sed interfice a viro usque ad mulierem, & parvulum atque lactentem, bovem & ovem, camelum & asinum.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: **V.** Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philistheum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

Præcepit itaque Saül populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem millia virorum Juda. Cumque venisset Saül usque ad civitatem Amalec, tetendit insidias in torrente. Dixitque Saül Cinxo: Abite, recedite,

at-

atque descendite ab Amalec: ne forte involvam te cum eo. Tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israël, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinaus de medio Amalec. Percussitque Saül Amalec ab Hévila, donec venias ad Sur, que est Æ regione Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vicum: omne autem vulgus interfecit in ore gladii.

¶ Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. ¶ Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

ET pepéruit Saül, & pópulus Agag, & óptimis gregibus óvium & armentórum, & vestibus & arctibus, & univérsis que pulchra erant, nec voluerunt dispérdere ea: quidquid veró vile fuit & réprobum, hoc demoliti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Samuëlem, dicens: Pœnit me quod constituerim Saül regem: quia dereliquit me, & verba mea ópere non implevit. Contristatusque est Samuël, & clamávit ad Dóminum tota nocte.

¶ Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pógui te pascere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætérnum. ¶ Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Dixitque Dóminus ad Samuëlem: Usquequò tu luges Saül, cum ego profecerim cum ne regnet super Israël? Imple cor-

nu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Isaï Bethlehémitem: providi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Samuël: Quómódò vadam? áudiet enim Saül, & interficiet me. Et ait Dóminus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocabis Isaï ad víctimam, & ego osténdam tibi quid fácias, & unges quemcumque monstrávero tibi.

¶ Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus vidére altitudinem cœli præ multitudine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam: * Et malum coram te feci. ¶ Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ij.

FECIT ergo Samuël, sicut locútus est ei Dóminus. Venitque in Bêthlehem, & admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificusne est ingrèssus tuus? Et ait: Pacificus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, & venite mecum ut immolem. Sanctificávit ergo Isaï & filios ejus, & vocávit eos ad sacrificium. Cúmque ingrèssi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuëlem: Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem staturæ ejus: quóniam abjeci eum, nec juxta intítum hóminis ego júdico: homo enim videt ea que parent, Dóminus autem intuetur cor.

¶ Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut adificárem templum nómini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ¶ Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lec-

Lectio iij.

ET vocávit Isaï Abinadab, & addúxit eum coram Samuële. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isaï septem filios suos coram Samuële: & ait Samuël ad Isaï: Non elégit Dóminus ex istis. Dixitque Samuël ad Isaï: Numquid jam completi sunt filii? Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus, & pascit oves. Et ait Samuël ad Isaï: Mitte, & adduc eum.

¶ Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue inténtæ. * Super domum istam die ac nocte. ¶ Respice Dómine de sanctuário tuo, & de excelso cœlórum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prævaluit David in Philisthæum in funda & lapide, in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Dominice quartæ habetur infra circa finem Officii de Tempore. 355.

DOMINICA IV.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j.

CONGREGANTES autem Philisthæum ágmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ: & castrametati sunt inter Socho & Azéca in finibus Dómmim. Porro Saül, & filii Israël congregati venérunt in Vallem terebinthi, & direxérunt aciem ad pugnandum contra Philisthæum. Et Philisthæum stabant super montem ex parte hac, & Israël stabat supra montem ex altera parte: vallisque erat inter eos. Erégressus est vir spiritus de castris Philisthinórum nómi-

ne Góliat, & Geth, altitudinis sex cubitórum & palmi: & cassis area super caput ejus, & lorica squamata induebatur. Porró pondus lorice ejus, quinque millia siclórum aris erat: & ócreas areas habebat in crúribus: & clypeus areus tegébat humeros ejus. Hastile autem hastæ ejus erat quasi liciatórium textentium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexpéctos siclos habebat ferri: & armiger ejus antecédébat eum.

¶ Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli: * Et liberábit vos de manibus inimicórum vestrórum. ¶ Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ij.

STANSque clamábat adversum phalangas Israël, & dicebat eis: Quare venistis parati ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül? Eligite ex vobis virum, & descendat ad singulare certámen. Si quiverit pugnare mecum, & percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego prævalero, & percússero eum, vos servi éritis, & serviétis nobis. Et ajebat Philisthæus: Ego exprobrávi agminibus Israël hódie: Date mihi virum, & ineat mecum singulare certámen. Audiens autem Saül, & omnes Israelitæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuebant nimis.

¶ Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctiõne misericórdiæ suæ. ¶ Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu béstia liberábit me. Et unxit.

Lectio iij.

DAVID autem erat filius viri Ephrathæi, de quo suprâ dictum est, de Bêthlehem Juda, cui nomen

men erat Isai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saül senex, & grandævus inter viros. Abierunt autem tres filii ejus majores post Saül in prælium: & nomen trium filiorum ejus, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, & secundus Abinadab, tertiusque Sama: David autem erat minimus. Tribus ergo majoribus secutus Saulem, abiit David, & reversus est ad Saül, ut pasceret gregem patris sui in Bethleem. Procedebat verò Philisthæus manè & vespere, & stabat quadraginta diebus.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonum, & de manu bestie liberabit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me. Gloria Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi. Serm. 197. de Tempore, circa medium.

Lectio iv.

Stabant filii Israël contra adversarios quadraginta diebus. Quadraginta dies, propter quatuor tempora, & quatuor partes orbis terræ, vitam presentem significant, in qua contra Goliath, vel exercitum ejus, id est, contra diabolum & angelos ejus, Christianorum populus pugnare non desinit. Nec tamen vincere posset, nisi verus David Christus cum baculo, id est, cum crucis mysterio, descendisset. Ante adventum enim Christi, fratres charissimi, solutus erat diabolus: veniens Christus fecit de eo, quod in Evangelio dictum est: Nemo potest intrare in domum fortis, & vasa ejus diripere, nisi prius alligaverit fortem. Venit ergo Christus, & alligavit diabolum.

R. Percussit Saül mille, & David

decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille: & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Sed dicit aliquis: Si alligatus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres charissimi, quia multum prævalet: sed tepidis & negligētibus, & Deum in veritate non timētibus dominatur. Alligatus est enim, tamquam innexus canis catenis, & nōminem potest mordere, nisi eum, qui se illi mortiferæ securitate conjunxerit. Jam videte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in catēna positus mordet. Tu te illi per voluntates & cupiditates sæculi noli conjungere, & ille ad te non præsumit accedere. Latrāre potest, sollicitāre potest, mordere omnino non potest, nisi volentem. Non enim cogendo, sed suadendo nocet: nec extorquet a nobis consensum, sed petit.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circūitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

Venit ergo David, & invēnit Judæorum populum contra diabolum præliantem: & cum nullus esset, qui præsumeret ad singulare certamen accedere, ille qui figuram Christi gerēbat, processit ad prælium, tulit baculum in manu sua, & exiit contra Goliath. Et in illo quidem tunc figuratum est, quod in Domino Jesu Christo completum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritalem Goliath, id est, contra diabolum pugnat-

rus,

rus, crucem suam ipse portavit. Videte, fratres, ubi David Goliath percussit: in fronte utique, ubi crucis signaculum non habebat. Sicut enim baculus crucis typum habuit, ita etiam & lapis ille, de quo percussus est, Christum Dominum figurabat.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et tui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et tui tecum. Gloria Patri. Et tui tecum.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia Evangelii Dominicæ quartæ post Pentecosten, quæ habentur interius. 355.

R. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam. * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. vij. Duo Serafim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Et dixit unus quispiam de Israël: Num vidistis virum hunc, qui ascendit? ad exprobrandum enim Israël ascendit. Virum ergo, qui percussit eum, dirabit rex divitiis magnis, & filiam suam da-

bit ei, & domum patris ejus faciet absque tributo in Israël. Et ait David ad viros, qui stabant secum, dicens: Quid dabitur viro, qui percussit Philisthæum hunc, & tulerit opprobrium de Israël? quis enim est hic Philisthæus incircumcisus, qui exprobravit aces Dei viventis?

R. Recordare Domine testamenti tui, & die Angelo percutienti: Cesset jam manus tua. * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. **V.** Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quos fecerunt? Avertatur obscuro furor tuus Domine à populo tuo. Ut.

Lectio ij.

Audita sunt autem verba, quæ locutus est David, & annuntiata in conspectu Saül. Ad quem cum fuisset adductus, locutus est ei: Non concedat cor cuiusquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnabo adversus Philisthæum. Et ait Saül ad David: Non vales resistere Philisthæo isti, nec pugnare adversus eum: quia puer es, hic autem vir bellator est ab adolescentia sua.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo. * Benedic, & sacrificia domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Dixitque David ad Saül: Pascēbat servus tuus patris sui gregem, & veniebat leo, vel ursus, & tollebat arietem de medio gregis: & persequebar eos, & percutiebam, eruebāque de eorum: & illi consuegebant adversum me, & apprehendebam mentem eorum, & suffocabam, interficiebamque eos. Nam & leonem & ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur & Philisthæus hic incircumcisus, quasi unus ex eis.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.
De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap. 17. e*

ET induit Saül Davíd vestimentis suis, & impósuit galeam æream super caput ejus, & vestivit eum lorica. Accinctus ergo Davíd gládio ejus super vestem suam, cepit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitque Davíd ad Saül: Non possum sic incedere, quia non usum habeo. Et deposuit ea, & tulit baculum suum, quem semper habebat in manibus: & elegit sibi quinque limpíssimos lapides de torrente, & misit eos in peram pastoralem, quam habebat secum, & fundam manu tulit: & processit adversum Philisthæum.

R. Dómine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad Sanctuarium tuum: * Tu exaudies de celo Dómine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. **V.** Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit pœnitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

IBat autem Philisthæus incedens, & appropinquans adversum Davíd, & armiger ejus ante eum. Cúmque inspexisset Philisthæus, & vidisset Davíd, despexit eum. Erat enim adolescens rufus, & pulcher aspectu. Et dixit Philisthæus ad Davíd: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo? **E**t maledixit Philisthæus Davíd in diis suis: dixitque ad Davíd: Veni

ad me, & dabo carnes tuas volatilibus cæli & bestis terræ. Dixit autem Davíd ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo: ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agnitiuum Israël, quibus exprobrasti hódie, & percutiam te, & auferam caput tuum à te: & dabo cadavera castrorum Philisthæi hódie volatilibus cæli, & bestis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël.

R. Factum est, dum tolleret Dóminus Eliam per turbinem in cœlum: * Elisæus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. **V.** Cúmque pegerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in cœlum. Elisæus.

Lectio iij.

CUm ergo surrexisset Philisthæus, & veniret, & appropinquaret contra Davíd, festinavit Davíd, & cucurrit ad pugnam ex adverso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & funda jecit, & circumdicens percussit Philisthæum in fronte, & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem suam super terram. Prævaluitque Davíd adversum Philisthæum in funda & lapide, percussumque Philisthæum interfecit. Cúmque gladium non haberet in manu Davíd, cucurrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gladium ejus, & eduxit eum de vagina suæ: & interfecit eum, præciditque caput ejus.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubiicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta

ta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap. 18. b*

PORRO cùm reverteretur percussus Philisthæo Davíd, egressus sunt mulieres de universis urbibus Israël, cantantes, chorosque ducentes in occursum Saül regis, in tympanis lætitiæ, & in sistris. Et præcinebant mulieres, ludentes, atque dicentes: Percussit Saül mille, & Davíd decem millia. Iratus est autem Saül nimis, & displicuit in oculis ejus sermo iste: dixitque: Dederunt Davíd decem millia, & mihi mille dederunt: quid ei superest, nisi solum regnum?

R. Peccavi super numerum aræne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quóniam irritavi iram tuam, & malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

NON rectis ergo oculis Saül aspiciébat Davíd à die illa, & dēnceps. Post diem autem alteram: invasit spiritus Dei malus Saül, & prophetabat in medio domus suæ: Davíd autem psallebat manu sua, sicut per singulos dies. Tenebátque Saül lanceam, & misit eam, putans quod configere posset Davíd cum pariete: & declinavit Davíd à facie ejus secundò. Et timuit Saül Davíd, eò quod Dominus esset cum eo, & à se recessisset. Amovit ergo eum Saül à se, & fecit eum tribunum super mille viros: & egrediebatur, & intrabat in conspectu populi.

R. Exaudisti Dómine orationem servii tui, ut edificarem templum nómni tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

IN omnibus quoque viis suis Davíd prudenter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit itaque Saül quod prudens esset nimis, & cepit cavere eum. Omnis autem Israël & Juda dicebat Davíd: ipse enim ingrediebatur, & egrediebatur ante eos. Dixitque Saül ad Davíd: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantummodo esto vir fortis, & præliare bella Dómini. Saül autem reputabat, dicens: Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthæorum.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo. Super domum. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap. 19.*

LOCUTUS est autem Saül ad Jónathan filium suum, & ad omnes servos suos, ut occiderent Davíd. Porro Jónathas filius Saül diligébat Davíd valde. Et indicavit Jónathas Davíd, dicens: Querit Saül pater meus occidere te: quapropter observa te, quæso, manè, & manebis clam, & abscondéris. Ego autem egrediens stabo juxta patrem meum, in agro ubicumque fueris: & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcumque videro, nuntiabo tibi.

R. Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli: * Et libe-

berabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Locutus est ergo Jónathas de David bona ad Saül patrem suum: dixitque ad eum: Ne peccas rex in servum tuum David, quia non peccavit tibi, & opera ejus bona sunt tibi valde. Et posuit animam suam in manu sua, & percussit Philisthæum, & fecit Dóminus salutem magnam universo Israël: vidisti, & lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innocui, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saül, placatus voce Jónathæ, juravit: Vivit Dóminus, quia non occidetur.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: **V.** Et unxit me unctione misericordie sue. **V.** Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestie liberavit me. Et.

Lectio iij.

Motum est autem rursum bellum: & egressus David, pugnavit adversum Philisthim, percussitque eos plaga magna, & fugerunt a facie ejus. Et factus est spiritus Dómini malus in Saül. Sedebat autem in domo sua, & tenebat lanceam: porro David psallébat manu sua. Nisusque est Saül configere David lancea in pariete, & declinavit David a facie Saül: lancea autem casso vulnerata est in parietem, & David fugit, & salvatus est nocte illa.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestie liberavit me, **V.** Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leónum. Ipse, Glória Patri. Ipse.

F E R I A S E X T A .

De libro primo Regum.

Lectio j.

Fugit autem David de Najoth, qua est in Ramatha, veniensque locutus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iniquitas mea, & quod peccatum meum in patrem tuum, quia querit animam meam? Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicaverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus sermónem tantammodo? Neququam erit istud.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: **V.** Quia manus Dómini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël: **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia.

Lectio ij.

Et juravit rursum Davidi. Et ille ait: Scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis, & dicit: Nesciat hoc Jónathas, ne forte tristetur. Quinimmo vivit Dóminus, & vivit anima tua: quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego, morsque dividimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi.

R. Montes Gélboæ, nec ros, nec pluvia veniant super vos: **V.** Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dóminus: a Gélboæ autem transeat Ubi.

Lectio iij.

Dixit autem David ad Jónatham: Ecce Calende sunt crastino, & ego ex more sedere sólo juxta regem ad vescendum: dimitte ergo me, ut abscondar in agro usque ad vesperam diei tertie. Si respiciens requisierit me pater tuus, respon-

pon-

pondébis ei: Rogavit me David, ut iret celériter in Bethlehem civitatem suam: quia victimæ solennes ibi sunt universis contribulibus suis. Si dixerit, Bene: pax erit servo tuo. Si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia ejus.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem pópuli mei: **V.** Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætérnum.

V. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O .

De libro primo Regum.

Lectio j.

Venit autem David in Nobe ad Achimelech sacerdotem: & obtulit Achimelech, eò quod venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermónem, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es à me, & cuiusmodi præcepta tibi dederim: nam & pueris condixi in illum & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidcumque inveneris.

R. Peccavi super númerum aræ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis mee: quoniam irritavi iram tuam, **V.** Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Et respondens sacerdos ad David, ait illi: Non habeo lácros panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri,

Parte tertia.

máximè ei: mulieribus? Et respondit David sacerdoti, & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur, continentius nos ab heri & nudiustertius, quando egrediebámur, & fuerunt vasa puerorum sancta. Porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificationum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublatis fuerant à facie Dómini, ut ponerentur panes calidi.

R. Exaudisti Dómine orationem servii tui, ut edificarem templum nomini tuo: **V.** Bénedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodis pacatum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

Erat autem ibi vir quidam de servis Saül, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doëg, Idumæus, potentissimus pastorum Saül. Dixit autem David ad Achimelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gladium? quia gladium meum & arma mea non tui mecum. Sermo enim regis urgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius Góliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebintii, est involutus pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle. Neque enim hic est alius absque eo. Et ait David: Non est huic alter similis, da mihi eum.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus oravit coram te hodie: ut intus oculi tui aperiantur, & aures tue intendant. **V.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelsu cœlorum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Montes Gélboæ, nec ros, nec pluvia veniant super vos: quia in rebus

M tus